

גמרא:

שנינו במשנה: הרי עלי במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת ... ידי חובתו לא יצא; הרי עלי שני עשרונין להביא בכלי אחד והביא בשני כלים בשני כלים והביא בכלי אחד ... ידי חובתו לא יצא:

מפרשת הגמרא וצריכא המשנה להשמיענו בשתי כבות שאם קבע בשעת נדרו גם את הכלי [היינו: סוג הכלי גודלו ומספרו], הרי קביעותו קביעות ואינו יכול לשנות, משום:

דאי אשמעינן הך קמייתא [את הרישא] כששינה בסוג הכלי, הייתי אומר דוקא באופן זה לא יצא ידי חובתו, משום דהרי אמר במחבת וקא מייתי במרחשת שהוא שינוי כלי —

אבל הכא בסיפא דאידי ואידי במחבת ואידי ואידי במרחשת [שבין קביעותו ובין אופן הבאתו היו באותו סוג כלי] והשינוי הוא במספר הכלים —

אימא [הייתי אומר] אף ידי נדרו נמי יצא.

ואי אשמעינן התנא רק הך [את הסיפא], הייתי אומר רק משום דקא פליג להו [שחילק מנחה אחת לשתי מנחות] לכן לא יצא ידי חובתו, אבל התם ברישא — כששינה את סוג הכלי — דלא פליג להו אלא שינה בכלי — (12)

אימא: לא יעכב השינוי ויצא ידי חובתו —

לפיכך צריכא להשמיענו את שני הדינים.

תנו רבנן:

המשנה את הכלי או את מספר הכלים: מה שהביא הביא, וידי נדרו לא יצא וכמבואר במשנה.

רבי שמעון אומר: בין אם שינה את הכלי ובין אם שינה את מספר הכלים אף ידי נדרו נמי יצא, כי לדעתו אינו יכול לקבוע באיזה כלי או בכמה כלים יביא את המנחה, ומביא כרצונו. (13)

שנינו במשנה: זו להביא במחבת והביא במרחשת ... הרי זו פסולה:

בשני כלים והביא בכלי אחד לבין שינוי סוג הכלי.

13. משמע, ששינוי הכלים ומספר הכלים דין אחד הוא, שהרי רבי שמעון נחלק בשניהם, ופירש רש"י: "קביעותא דמנא לאו כלום הוא"; וכן נראה מן הצריכותא של הגמרא לעיל; והנה בתחילת הפרק הבא נחלקו חכמים ורבי אם קביעותא דמנא לענין מספר הכלים קביעותא הוא, ראה שם, ואם אכן ענין אחד הוא, נמצא שרבי החולק על קביעותא דמנא לענין מספר הכלים חולק גם על קביעותא דמנא לענין סוג המנחה, ובפשוטו אין נראה כן בסוגיא שם,

ופירש, דרישא מיירי באופן שאינו יכול לקמוץ מכל אחד בפני עצמו; ובתוספות פירשו, ש"נתנו בכלי אחד" אחר שהעבירם לשני כלים, ראה דבריהם, וראה עוד בחזון איש סימן כט סק"כ.

ב. [יש לעיין לפירוש רש"י: הרי הוא לא סיים את העשרונות, אלא קיבל עליו להביא שני עשרונות כשתי מנחות והביאם בכלי אחד כמנחה אחת, ומה שייך שיכול לקמוץ מכל אחת בפני עצמה, והרי אין כאן שתי מנחות אלא מנחה אחת].

12. בגמרא לא נתבאר צריכותא בין נדר להביא